CCVI

Qui autē videbāt q̄d faciebat. ⁊ tā subitā
eius mutationē ad lacrimas et ad luctum
interrogabāt rogātes eū quid videret. ti/
mētes ne quid in rep̄hensione omniū vi/
disset p̄ quo hec faceret. Postulabāt etiaꝫ
vt ad missas intraret cū eis. Paulus aūt
repellēs eos et negās se ingressurum. sede
bat foras ianuā tacēs ⁊ plorās nimis eum
qui ei taliter apparuerat. Post paululū au
tē dimisso ecclesie cōuentu iterū intēdebat
singulos exeūtes vt quorū introitū agnoue
rat sciret quales exirēt. Et ecce vidit illuꝫ
virū nigrū et obscurū toto corpe prius ex
euntē ab ecclesia. clarū quidē vultu candi
dū vero corpe. demones aūt qui añ eū te/
nebant postea delōge sequētes. sanctū vo
angelū iuxta ipm ambulantē letū et p̄mp
tum et gaudentē sup eū valde. Paul⁹ vo
exiliēs cū gaudio clamabat bñdicēs deū ⁊
dicēs. O ineffabilis dei misericordia ⁊ be
nignitas. o diuitie miseratōis eius et innu
merabilis bonitas. Currēs aūt et ascēdēs
sup altum gradū magna voce dicebat. Ve
nite ⁊ videte opa dñi q̄ꝫ terribilia sunt et
omni stupore digna. Venite et videte eū
qui vult omnes homines saluare et ad ag
nitōem veritatis venire. Venite adorem⁹
et p̄cidamus ante eū. et dicamus. qꝛ tu so
lus potēs es peccata dimittere. Ad hāc vo
cē eius omnes soliciti cucurrerūt cupiētes
audire que dicebat. Et cōuenientib⁹ oīb⁹
referebat paulus que vidisset anteq̄ꝫ eccle
siā intrarent. ⁊ que postea. et interrogabat
virū illū vt diceret ei causam p̄ qua ei tan
tā subito immutationem deus donauerit.
Homo ergo ille cōuictus a paulo corā om
nibus qui circa ipm erāt apte narrauit di/
cēs. Ego homo peccator sum et multo tp̄e
in fornicatōe vixi vsq̄ꝫ nunc. ingressus au
tē modo ecclesiā dei. audiui vocē ysaie p̄/
phete cū legeret. magis aūt vocē dei loq̄n
tis in eo. vbi dicit. lauamī mundi estote.
auferte malū de aīabus vestris corā oculis
meis. discite bene facere. et si fuerint pecca
ta vestra tanq̄ꝫ feniciū velut nix dealbabūt
et si volueritis et audieritis me bona terre
māducabitis. Ego inq̄ꝫ fornicator in h̄ ser
mone cōpūctus sum nimis. et ingemiscēs
intra cōscientiā meā dixi ad deū. Tu de⁹ q̄
venisti in mundū peccatores saluos facere
et qui hec que mō lecta sunt p̄ p̄phetā pro
misisti comple effectu et ope etiā in me in/
digno peccatore. Ecce eñi amodo p̄mitto
tibi et spondeo sermōe et cōfiteor corde qꝛ
ab hodie iā nō ero fornicator. sed abrenun
cio sordibus seculi et seruio tibi amodo in
cōscientia munda. hodie ergo dñe et in ho
ra hac suscipe me penitētē et interpellanteꝫ
te. et rēnuentē omne peccatū. In his igit̄
p̄missionib⁹ ait egressus sum de ecclesia.
statuēs in aīo meo nihil vltra agere mali
corā oculis dñi. Q̄d cum audissent oēs
clamauerūt vna voce ad dñm dicētes. q̄ꝫ
magnificata sunt opa tua dñe oīa in sapi
entia fecisti. Quap̄pter hoc cognoscentes
xp̄iani de sanctis scripturis et diuinis reuela
tōibus quantā deus habeat bonitatē circa
eos qui ad eū deuote cōfugiunt. et p̄ peni/
tentiā emūdant priora delicta q̄ nō solum
nō coguntur penas exoluere p̄ peccatis an
tea cōmissis. verū etiā cōsequi bona p̄mis
sa. Nō ergo desp̄emus de nostra salute. qꝛ
sicut p̄ ysaiā p̄phetā p̄misit dñs eos q̄ pec/
catis inuoluti sunt lauari. et sicut lanā albā
et niuē dealbari et bonorū celestiuꝫ que in
ciuitate celestis ihrl'm sūt repleri. ita ⁊ nūc
iterū p̄ sanctū ezechielē p̄phetā iureiuran/
do p̄misit dicēs. Viuo ego inquit dic dñs
quia nolo mortē peccatoris sed magis vt
cōuertatur et viuat.

Hucusq̄ꝫ de greco in latinū trāstulit pe
lagius dyaconus romane ecclesie. Et ab/
hinc deorsum iohānes eiusdē ecclesie sub
diaconus

Adijt aliqñ zacharias ad abba
batē suū siluanū et inuenit eū
in excessu mētis et erāt manus
eius extēse in celū. et cū vidis
set ista clausit ostiū et exijt. Et intrās circa
horā sextā atq̄ꝫ nonam inuenit eum codeꝫ
modo. Circa decimā vero horam pulsauit
et ingressus inuenit eū quiescētē. et dic ei

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-137/0429
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG